

Regeringens proposition

1978/79: 68

om överenskommelse mellan Sverige och Frankrike om viss skattebefrielse för svenska och franska kulturinstitutioner

beslutad den 16 november 1978.

Regeringen föreslår riksdagen att antaga de förslag som har upptagits i bifogade utdrag av regeringsprotokoll.

På regeringens vägnar

OLA ULLSTEN

INGEMAR MUNDEBO

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner en överenskommelse mellan Sverige och Frankrike om viss skattebefrielse för svenska och franska kulturinstitutioner.

Överenskommelsen innebär, att Svenska kulturinstitutet i Paris befrias från fransk arbetsgivaravgift på löner och liknande ersättningar som institutet betalar till anställd personal. Motsvarande befrielse skall gälla i Sverige beträffande svensk allmän arbetsgivaravgift på löner och liknande ersättningar som Franska institutet i Stockholm betalar till sin personal. Befrielsen gäller även eventuella framtida kulturinstitutioner av samma slag som de nu nämnda.

Sedan överenskommelsen har trätt i kraft avses dess bestämmelser bli tillämpliga från och med den 1 januari 1971. Överenskommelsen föranleder för svensk del viss ändring i lagen (1978: 434) om upphävande av lagen (1968: 419) om allmän arbetsgivaravgift.

Förslag till

Lag om ändring i lagen (1978: 434) om upphävande av lagen (1968: 419) om allmän arbetsgivaravgift

Härigenom föreskrivs att punkt 1 skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

1. Den upphävda lagen tillämpas alltjämt på löner som utges före den 1 juli 1978.

Föreslagen lydelse

1. Den upphävda lagen tillämpas alltjämt på löner som utges före den 1 juli 1978. *I fråga om Franska institutet i Stockholm tillämpas dock lagen endast på löner som utgivits av institutet före den 1 januari 1971.*

Riksförsäkringsverket skall utan ansökan besluta om den jämkning av påförd preliminär arbetsgivaravgift som föranleds av att lagen upphävs. Jämkning som nu sagts skall dock ske endast om den påförda preliminära avgiften därigenom nedsätts med minst 300 kronor.

Denna lag träder i kraft en vecka efter den dag, då lagen enligt uppgift på den har utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

BUDGETDEPARTEMENTET

Utdrag
PROTOKOLL
vid regeringssammanträde
1978-11-16

Närvarande: statsministern Ullsten, ordförande, och statsråden Sven Romanus, Mundebo, Wikström, Friggebo, Wirtén, Huss, Rodhe, Wahlberg, Hansson, Enlund, Lindahl, Winther, De Geer, Cars, Gabriel Romanus, Tham, Bondestam

Föredragande: statsrådet Mundebo

Proposition om överenskommelse mellan Sverige och Frankrike om viss skattebefrielse för svenska och franska kulturinstitutioner

Stiftelsen Svenska institutet har enligt av Kungl. Maj:t den 29 juni 1970 fastställd stadga till ändamål att främja kultur- och erfarenhetsutbyte med utlandet samt genom upplysningsarbete i utlandet sprida kännedom om svenskt samhällsliv. Styrelsen har sitt säte i Stockholm men stiftelsen får ha egna utlandskontor. Stiftelsen består av medel som regeringen anvisar till stiftelsen samt ersättning från uppdragsgivare. Stiftelsen har under lång tid innehaft ett kontor i Paris, inrymt i en svenska staten tillhörig fastighet (Svenska kulturhuset i Paris, "Centre culturel suédois"). Löner som betalas till kontorets personal är undantagen från fransk inkomstskatt enligt art. 7 i dubbelbeskattningsavtalet mellan Sverige och Frankrike (SFS 1972: 433). Stiftelsen är emellertid fr. o. m. år 1971 skyldig att erlægga franska arbetsgivaravgifter, beräknade på de löner som betalas till kontorets personal. Stiftelsen har dock tills vidare erhållit uppskov med att erlægga avgifterna.

Franska institutet i Stockholm ("Institut français") är en kulturinstitution som lyder direkt under franska utrikesministeriets avdelning för kulturella, vetenskapliga och tekniska frågor. Institutet har till uppgift att i Sverige sprida kännedom om fransk kultur och franska förhållanden i övrigt. Institutets verksamhet finansieras helt av franska staten. Personalens löner är undantagna från svensk inkomstskatt enligt art. 7 i nyssnämnda dubbelbeskattningsavtal. Institutet har inte erlagt allmän arbetsgivaravgift enligt den numera upphävda lagen (1968: 419) om allmän arbetsgivaravgift, eftersom institutet av vederbörande svenska debiteringsmyndighet har ansetts vara en del av franska ambassaden i Stockholm.

Bristen på faktisk ömsesidighet vad gäller de båda institutionernas skyldighet att erlægga ifrågavarande arbetsgivaravgifter för sina anställda föranledde redan år 1972 svensk myndighet, i första hand företrädd

av förre generalkonsuln Gustav Forssius i Paris, att med fransk skattemyndighet ta upp frågan om befrielse för Svenska institutet i Paris från att erlægga franska arbetsgivaravgifter. På fransk sida ställde man sig positiv till förslaget men menade att detta formellt borde genomföras i form av en noteväxling med överenskommelse mellan de svenska och franska regeringarna om ömsesidig skattebefrielse för de båda institutionerna, även om Franska institutet i Stockholm de facto inte erlade någon skatt. På svensk sida accepterades ett sådant förfarande. Efter överläggningar mellan representanter för budgetdepartementet och franska finansministeriet upprättades ett förslag till noteväxling med överenskommelse om viss skattebefrielse för svenska och franska kulturinstitutioner. Förslaget är upprättat på franska. Förslaget har därefter översatts till svenska. Förslaget och översättningen bör fogas till regeringsprotokollet i detta ärende som *bilaga*.

Regeringen godkände genom beslut den 17 november 1977 den föreslagna noteväxlingen. Denna ägde rum den 22 december 1977.

Enligt överenskommelsen skall Svenska institutet i Paris befrias från skyldighet att erlægga fransk skatt på löner och andra liknande ersättningar. Skattebefrielsen avser i första hand den franska löneskatten ("taxe sur les salaires"), som infördes genom lag den 19 december 1948. Skatten erläggs av arbetsgivaren och utgår på summan av löner och andra ersättningar som betalas ut av sådana personer och samman slutningar som inte är underkastade fransk mervärdeskatt. Skattesatsen är progressiv och varierar mellan 4,25 % och 9,35 % beroende på löneinkomstens storlek. Överenskommelsen omfattar emellertid även tre andra franska avgifter, som beräknas på utbetald lönesumma. Den första av dessa är avgiften till förmån för lärlingsutbildningen ("taxe d'apprentissage"), som har till syfte att finansiera viss yrkesutbildning. Skatten erläggs av fysiska personer och vissa bolag som bedriver handel, industri eller hantverk. Underlaget för skatten är i huvudsak detsamma som för löneskatten. Skattesatsen är 0,5 %. Den andra av dessa avgifter är arbetsgivaravgiften för fortsatt yrkesutbildning ("la participation des employeurs à la formation professionnelle continue"). Avgiften erläggs av arbetsgivare med minst 10 anställda. Skattesatsen fastställs årligen och har under senare år uppgått till 1 % av lönesumman. Överenskommelsen omfattar slutligen även arbetsgivares obligatoriska bidrag till bostadsbyggandet ("l'investissement obligatoire des employeurs dans la construction"). Även denna avgift erläggs av arbetsgivare med minst 10 anställda. Avgiften är avsedd att bidra till finansieringen av bostadsbyggande eller annan liknande verksamhet. Skattesatsen är f. n. 1 % av lönesumman.

För Sveriges del innebar överenskommelsen då den ingicks att Franska institutet i Stockholm skulle befrias från att erlægga allmän arbetsgivaravgift enligt lagen (1968: 419) om allmän arbetsgivaravgift. Denna lag

har numera upphört att gälla och överenskommelsen saknar därför i denna del f. n. betydelse för löneutbetalningar som sker efter utgången av juni månad 1978.

Överenskommelsen omfattar inte endast sådana nyss angivna skatter och avgifter som gällde då den ingicks utan även skatter och avgifter av samma slag som i framtiden kan komma att utgå i Sverige eller Frankrike. Endast Svenska institutet i Paris och Franska institutet i Stockholm berörs av överenskommelsen. Avsikten är emellertid att den i överenskommelsen angivna skattefriheten i framtiden skall kunna utsträckas till andra svenska eller franska kulturinstitutioner av samma slag som de nuvarande. Överenskommelsen förutsätter, att sådan utvidgning skall kunna ske genom diplomatisk noteväxling eller annan liknande skriftväxling.

Överenskommelsen skall ratificeras och träder i kraft dagen för utväxlingen av ratifikationshandlingarna. Den avses i första hand gälla under en tidrymd av fem år räknat från ikraftträdandet. Sker inte uppsägning av överenskommelsen senast sex månader före utgången av denna femårsperiod, förlängs emellertid dess giltighet för ytterligare tidrymder om fem år.

Överenskommelsen gäller fr. o. m. år 1971, dvs. det år för vilket skattekrav mot Svenska institutet i Paris först gjordes gällande. För svensk del saknar den retroaktiva tillämpningen av överenskommelsen praktisk betydelse, eftersom Franska institutet i Stockholm inte har påförts svensk allmän arbetsgivaravgift.

Den beskattningssituation som hittills har rått i nu förevarande hänseenden har från svensk synpunkt varit otillfredsställande. Svenska institutet i Paris har sedan år 1971 varit skyldigt erlagga franska arbetsgivaravgifter med förhållandevis höga belopp medan motsvarande franska institution inte har behövt erlagga svensk allmän arbetsgivaravgift. Denna brist på faktisk ömsesidighet undanröjs genom överenskommelsen. Denna innebär därför enligt min mening en tillfredsställande lösning av hithörande problem. Överenskommelsen föranleder en mindre ändring i lagen (1978: 434) om upphävande av lagen (1968: 419) om allmän arbetsgivaravgift.

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen föreslår riksdagen att

1. godkänna överenskommelsen mellan Sverige och Frankrike om viss skattebefrielse för svenska och franska kulturinstitutioner,
2. antaga det inom budgetdepartementet upprättade förslaget till lag om ändring i lagen (1978: 434) om upphävande av lagen (1968: 419) om allmän arbetsgivaravgift.

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att antaga de förslag som föredraganden har lagt fram.

(Översättning)

Paris, le 22 décembre 1977

Paris den 22 december 1977

A Son Excellence Monsieur Ingemar
Hägglöf
Ambassadeur de Suède en France

Till Hans Excellens Herr Ingemar
Hägglöf
Sveriges ambassadör i Frankrike

Monsieur l'Ambassadeur,

L'application stricte de la réglementation fiscale en vigueur tant en France qu'en Suède conduit les Administrations compétentes de nos deux pays à frapper de la taxe sur les salaires les établissements culturels que chacune des parties contractantes entretient sur le territoire de l'autre.

Cette taxe perçue sur les émoluments que servent ces établissements à leur personnel administratif et de service est mise actuellement à la charge de l'Institut Culturel suédois à Paris alors que l'Institut français de Stockholm en est exonéré.

En vue d'éviter la discrimination résultant de cette situation et par mesure de réciprocité, le Gouvernement français souscrit volontiers à votre proposition tendant à établir un régime d'exonération fondée sur le principe de la réciprocité. C'est pourquoi j'ai l'honneur de soumettre à votre Excellence les dispositions suivantes.

Le Gouvernement français exonère l'Institut Culturel suédois à Paris de la taxe sur les salaires exigible à raison des traitements et autres avantages imposables payés par celui-ci à son personnel.

Cette exonération s'applique également à la taxe d'apprentissage, à la participation des employeurs à la formation professionnelle continue et à l'investissement obligatoire des employeurs dans la construction.

De son côté, le Gouvernement suédois exonère l'Institut français de Stockholm de la taxe sur les salaires due à raison des traitements et autres avantages imposables payés par celui-ci à son personnel.

Les exonérations prévues aux alinéas précédents s'appliqueront à tous autres impôts de nature analogue qui seraient établis dans l'avenir sur le territoire de l'une ou de l'autre des deux Parties. Elles pourront être étendues d'un commun accord, concrétisé

Herr Ambassadör,

En strikt tillämpning av gällande skatteregler såväl i Frankrike som i Sverige innebär, att vederbörande myndigheter i våra båda stater skall uttaga löneskatt av de kulturinstitutioner som vardera avtalslutande staten innehar i den andra staten.

Sådan skatt, som utgår på de ersättningar som dessa institutioner betalar till sin administrativa personal och tjänstepersonal, belastar för närvarande Svenska kulturinstitutet i Paris medan Franska institutet i Stockholm icke erlägger sådan skatt.

I syfte att undvika den diskriminering som uppkommer genom denna situation och för att uppnå ömsesidighet samtycker den franska regeringen gärna till Edert förslag att införa en skattefrihetsregel grundad på principen om ömsesidighet. Jag har därför äran underställa Eders Excellens följande bestämmelser.

Den franska regeringen befriar Svenska kulturinstitutet i Paris från löneskatt, som utgår på löner och andra skattepliktiga förmåner vilka institutet betalar till sin personal.

Denna skattebefrielse gäller även avgiften till förmån för lärlingsutbildningen, arbetsgivaravgiften för fortsatt yrkesutbildning samt arbetsgivares obligatoriska bidrag till bostadsbyggandet.

Den svenska regeringen å sin sida befriar Franska institutet i Stockholm från löneskatt som utgår på löner och andra skattepliktiga förmåner som institutet betalar till sin personal.

Den skattefrihet som föreskrivs i föregående stycken tillämpas även på alla skatter av samma slag som i framtiden utgår i någon av de båda staterna. Skattefriheten kan, genom ömsesidig överenskommelse i form av enkel skriftväxling, utvidgas till

par simple échange de lettres, à tout autre Institut Culturel analogue que l'un des Parties entretiendra sur le territoire de l'autre.

L'échange de la présente lettre et de votre réponse constituera l'accord entre nos deux Gouvernements aux fins susvisées.

Cet accord, qui entrera en vigueur le jour de l'échange des instruments de ratification ou d'approbation sera conclu pour une période de cinq ans. S'il n'est pas dénoncé par l'un ou l'autre des deux Gouvernements six mois avant l'expiration de cette période de cinq ans, il sera prorogé par tacite reconduction, pour de nouvelles périodes de cinq ans au cours desquelles il pourra être dénoncé à tout moment par l'un ou l'autre des deux Gouvernements, cette dénonciation prenant effet six mois après la date à laquelle l'accord aura été dénoncé.

L'accord prend effet à compter du 1er janvier 1971.

Je vous prie d'agréer, Monsieur l'Ambassadeur, l'assurance de ma haute considération.

Xavier de Nazelle

Directeur Général Adjoint des Relations Culturelles, Scientifiques et Techniques

varje annan kulturinstitution av samma slag, vilken en av staterna innehar i den andra staten.

Utväxlingen av denna skrivelse och Edert svar utgör en överenskommelse mellan våra båda regeringar i ovannämnda syfte.

Denna överenskommelse, som träder i kraft dagen för utväxlingen av ratifikationshandlingarna eller av andra handlingar vilka utvisar att överenskommelsen godkänts, ingås för en tid av fem år. Uppsåges icke överenskommelsen av endera regeringen sex månader före utgången av denna tidrymd av fem år, förlängs dess giltighet genom tyst förnyelse för ytterligare tidrymder om fem år, under vilka den när som helst kan uppsägas av endera regeringen. Sådan uppsägning träder i kraft sex månader efter den dag då överenskommelsen har sagts upp.

Överenskommelsen gäller från och med den 1 januari 1971.

Jag ber Eder, Herr Ambassadör, mottaga försäkran om min utmärkta högaktning.

Xavier de Nazelle

Biträdande generaldirektör vid avdelningen för kulturella, vetenskapliga och tekniska frågor

(Översättning)

Paris, le 22 décembre 1977

Paris den 22 december 1977

Monsieur Xavier de Nazelle
Ministre plénipotentiaire
Directeur Général Adjoint des Relations
Culturelles, Scientifiques et Techniques
Ministère des Affaires Etrangères

Herr Xavier de Nazelle
Minister
Biträdande generaldirektör vid utrikesmi-
nisteriets avdelning för kulturella, veten-
skapliga och tekniska frågor

Monsieur le Ministre,

J'ai l'honneur d'accuser réception de
Votre lettre en date de ce jour ainsi conçue :

« L'application stricte de la réglementation
fiscale — — — à compter du 1er
janvier 1971. »

J'ai l'honneur de Vous confirmer l'accord
du Gouvernement Suédois sur ce qui pré-
cède.

Veillez agréer, Monsieur le Ministre,
l'expression de ma très haute considération.

Ingemar Hägglöf

Ambassadeur de Suède en France

Herr Minister,

Jag har äran erkänna mottagandet av
Eder skrivelse denna dag, vilken lyder så-
lunda:

”En strikt tillämpning — — — den 1
januari 1971.”

Jag har äran att för Eder bekräfta att den
svenska regeringen instämmer i ovanstå-
ende.

Jag ber Eder, Herr Minister, mottaga
försäkran om min utmärkta högaktning.

Ingemar Hägglöf

Sveriges ambassadör i Frankrike